

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

Η Αννούλα του Sydney

Οι δύο άνδρες, ο Στέλιος Ραγής και ο Άλκης, προχώρησαν προς την κουζίνα, όπου ήξεραν πως θα εύρισκαν την Ισμήνη. Η Ισμήνη απασχολημένη με τα φαγητά, δεν γνώριζε τα όσα διαδραματίστηκαν στο σπίτι.

Δηλαδή δεν αντιλήφθηκε τον Άλκη και τον Στέλιο Ραγή, να φέρνουν το σπίτι την κοπέλα, να την μεταφέρουν στο δωμάτιο των ξένων και στην συνέχεια την επίσκεψη των δύο γιατρών. Εξάλλου της είχε πει νωρίτερα ο Άλκης ότι θα πήγαινε με τον Στέλιο Ραγή έξω. Για την Μαργαρίτα ήξερε ότι θα ασχολείτο με τις κρεβατοκάμαρες. Για αυτό αφοσιώθηκε στην προετοιμασία του φαγητού και έτσι πέρασε η ώρα χωρίς να πάρει είδηση για τα γεγονότα. Η κουζίνα βρισκόταν αρκετά μακριά από την είσοδο του σπιτιού. Ξαφνικά είδε να μπαίνουν στην κουζίνα ο Στέλιος Ραγής και ο Άλκης. Της φάνηκε λίγο παράξενο, διότι δεν το συνήθιζαν οι άνδρες του σπιτιού να έρχονται στην κουζίνα.

Τους κοίταξε και χαμογελώντας τους ρώτησε:

- Πως από εδώ; Επιστρέψατε κιόλας; Μήπως πεινάσατε; Είναι ακόμη νωρίς. Όμως το φαγητό σήμερα θα σας αρέσει. Μαγείρεψα ντολμαδάκια...και...

Ξαφνικά σταμάτησε. Οι δύο άνδρες την κοιτούσαν λίγο παράξενα. Και οι δύο τους είχαν ένα σοβαρό ύφος. Γεγονός σπάνιο. Διότι πάντοτε έδειχναν χαμογελαστοί και άνετοι, κάθε φορά που βρισκόταν όλοι τους.

Απόρησε και τους ρώτησε;

- Τι συμβαίνει; Έπαθε κάτι η Μαργαρίτα;
- Όχι η Μαργαρίτα είναι καλά. Βρίσκεται πάνω στο δωμάτιο των ξένων και προσέχει μια άγνωστη κοπέλα που βρήκαμε στον δρόμο και ήταν σε έξαλλη κατάσταση.
- Δεν κατάλαβα είπε η Ισμήνη. Φέρατε σπίτι μια άγνωστη κοπέλα σε έξαλλη κατάσταση. Πως έγινε αυτό; Την χτύπησε αυτοκίνητο;
- Όχι έτρεχε στον δρόμο μόνη-είπε ο Άλκης-Σταματήσαμε και την φέραμε σπίτι. Ήταν έτοιμη να λιποθυμήσει. Φωνάξαμε μάλιστα και τον γιατρό.
- Θεέ μου έγιναν τόσα πράγματα στο σπίτι και εγώ δεν πήρα είδηση. Γιατί δεν με φωνάξατε. Ποια είναι αυτή η κοπέλα; Τι είπε ο γιατρός;
- Της έβαλε μια ένεση να κοιμηθεί και αύριο θα έρθει πάλι ο γιατρός να την δει απάντησε ο Άλκης, ύστερα γύρισε προς το Στέλιο Ραγή, λέγοντας:
- Εξήγησε κύριε Στέλιο την ιστορία στην Ισμήνη.
- Ποια ιστορία; Την ξέρω την κοπέλα; Μου είπατε πως είναι άγνωστη. Τι πρέπει να μάθω. Τι να μου εξηγήσει ο κύριος Στέλιος;
- Κάτσε Ισμήνη- είπε ο Στέλιος- Θα κάτσουμε και εμείς κοντά σου να σου μιλήσουμε.
- Τι να μου πείτε κύριε Στέλιο ύστερα από όλα αυτά που άκουσα. Μήπως πέθανε η κοπέλα που φέρατε σπίτι;
- Όχι δεν πέθανε είπε δυνατά ο Άλκης. Κοιμάται.
- Άκου Ισμήνη, είπε με σοβαρότερο αυτή την φορά ύφος ο Στέλιος Ραγής. Την κοπέλα αυτή δεν την ξέρουμε. Δεν μας ξέρει. Όμως εσύ....

- Τι εγώ; ρώτησε η Ισμήνη που σηκώθηκε απότομα από την θέση της και στάθηκε όρθια μπροστά τους, φανερά ταραγμένη.

- Εσύ θυμάσαι μια φορά στο πλοίο-είπε ο Άλκης- που μας έφερνε στο Σίδνεϋ που πήγες και μίλησες σε μια άγνωστη κοπέλα, νομίζοντας ότι είναι η κόρη σου που σου άρπαξαν όταν ήταν μωρό. Της μίλησες αλλά αυτή δεν καταλάβαινε Ελληνικά και δεν σου μίλησε.

Ναι θυμάμαι απάντησε η Ισμήνη αλλά γιατί ρωτάς μια παλιά ιστορία;

Στην συνέχεια ο Στέλιος Ραγής ρώτησε:

- Πίστεψες πραγματικά ότι είναι η κόρη σου, που σου άρπαξαν όταν ήταν βρέφος το ζεύγος των Γερμανών της πρεσβείας στην Αθήνα;
- Ναι είπε η Ισμήνη ήρεμα, αλλά ο Άλκης με έπεισε ότι θα είχα λάθος. Μπορεί να είχα λάθος, αλλά στην αρχή κάτι μέσα που έλεγε πως ίσως να ήταν το κοριτσάκι μου. Διότι τώρα θα έχει την ίδια ηλικία με αυτήν την κοπέλα που είδα στο πλοίο.

- Παρατήρησες κάτι πάνω της, που σε έκανε να πιστέψεις ότι πιθανόν να ήταν η κορούλα σου; Ρώτησε ξανά ο Στέλιος Ραγής.

- Ναι απάντησε συνεσταλμένα η Ισμήνη. Μου έμοιαζε τόσο πολύ, όπως ήμουν και εγώ στην ηλικία της. Ίσως για αυτό και έκανα το λάθος. Και ξαφνικά κοιτάζοντας και τους δύο ρώτησε φανερά ταραγμένη:

- Μήπως αυτή η κοπέλα που φέρατε σπίτι είναι εκείνη που είδα στο πλοίο;
- Ναι Ισμήνη, είναι η ίδια κοπέλα που είδαμε στο πλοίο, είπε ο Άλκης για να την διαβεβαιώσει ότι είναι το ίδιο πρόσωπο.
- Δεν μίλησε; Δεν είπε κάτι, ποια είναι; Ρώτησε η Ισμήνη κοιτώντας τους δύο μη ξέροντας σε ποιόν να αποταθεί.

- Μίλησε στην γιατρό μου, αλλά Γερμανικά. Δεν ξέρει η κοπέλα Αγγλικά ούτε άλλη γλώσσα.

- Και τι είπε στον γιατρό σου, που όπως μας είπες μιλά τα Γερμανικά διότι σπούδασε εκεί πριν τον πόλεμο. Του είπα ποια είναι;

- Όχι, διότι δεν θυμάται.

- Δεν θυμάται ποια είναι; Πως γίνεται αυτό;

- Διότι έπαθε προσωρινή αμνησία. Έτσι μας είπε ο γιατρός. Μπορεί να είναι προσωρινή, μπορεί και να....

- Δηλαδή μπορεί και να της μείνει; Ρώτησε φανερά ανήσυχη η Ισμήνη. Να μην θυμάται ποια είναι; Παναγία μου η κοπέλα. Και τι θα κάνετε τώρα;

- Δεν ξέρουμε Ισμήνη. Περιμένουμε να ξυπνήσει να την δει ο γιατρός και να μας πει.

- Μπορώ να την δω; Ρώτησε αυτή την φορά κοιτώντας τον Στέλιο Ραγή. Απλώς να την δω.

- Ναι Ισμήνη. Μπορείς να την δεις. Κοιμάται. Πάμε.

Προχωρώντας προς τις κρεβατοκάμαρες και ανεβαίνοντας τα σκαλιά, η Ισμήνη έπιασε το χέρι του Άλκη. Εκείνος το ένιωσε πως έτρεμε.

Της το κράτησε σφιχτά λέγοντας:

- Όλοι είμαστε ταραγμένοι Ισμήνη. Είναι ένα σοβαρό πρόβλημα.

Η Ισμήνη δεν απάντησε μόνο συνέχισε να κρατά

το χέρι του Άλκη, ενώ η καρδιά της χτυπούσε δυνατά.

Πρώτη φορά ένιωθε τόσο παράξενα. Δεν μπορούσε να αντιδράσει. Δεν ήξερε αν έπρεπε να χαιρετάει ή να φοβάται.

Έφτασαν επιτέλους στην κρεβατοκάμαρα. Άνοιξε την πόρτα ο Στέλιος Ραγής λέγοντάς της:

- Πέρασε μέσα Ισμήνη. Μόνο σιγά μην την ξυπνήσεις. Κοιμάται. Είναι βυθισμένη από την ένεση που της έκανε ο γιατρός.

Η Ισμήνη έκανε μερικά μικρά βήματα και στάθηκε.

Κοίταξε το κρεβάτι που κοιμόταν η κοπέλα. Δίπλα της καθιστή ήταν η Μαργαρίτα.

Προχώρησε ακόμη μερικά βήματα και σταμάτησε και πάλι. Η Μαργαρίτα της χαμογέλασε. Μα δεν το πρόσεξε. Η ματιά έμεινε καρφωμένη στο πρόσωπο του κοριτσιού που κοιμόταν ήσυχα.

- Θεέ μου. Μοιάζει με άγγελο είπε ψιθυριστά. Είναι ένας άγγελος

Στην συνέχεια με αργά βήματα πλησίασε το κρεβάτι. Την έφτασε και με το χέρι της που έτρεμε άγγιξε απαλά το πρόσωπό της κοπέλας, χαϊδεύοντας της τα μαλλιά.

Ασυναίσθητα της σιγομουρμούρισε:

- Κοριτσάκι μου. Μωρό μου. Σε ξαναβρήκα. Και ξαφνικά απότομα έτρεξε στον διάδρομο και άρχισε να κλαίει με αναφιλητά.

Ο Άλκης ήταν και αυτός ταραγμένος. Κοιτούσε συνεχώς την κοπέλα και δεν πρόσεξε την απότομη κίνηση της Ισμήνης, που έτρεξε έξω στον διάδρομο.

Ο Στέλιος Ραγής κατάλαβε την αντίδραση της Ισμήνης.

Μίλησε το μπτρικό ένστιχτο σκέφτηκε, διαφορετικά δεν δικαιολογείται αυτή η αντίδραση.

Προχώρησε προς την έξοδο και βγήκε στον διάδρομο όπου βρισκόταν η Ισμήνη όρθια να κλαίει με αναφιλητά.

Πήγε κοντά της και ακουμπώντας το χέρι του στον ώμο της, της είπε στοργικά:

- Ησύχασε Ισμήνη. Ησύχασε. Να δούμε το θα γίνει.

- Τι θα γίνει κύριε Στέλιο; Τι θα γίνει η κοπέλα;

- Δεν ξέρω Ισμήνη. Δεν ξέρω.

(Η συνέχεια την ερχόμενη Τετάρτη)